

Lyrikk

En Lyrisk stafett

I denne lyriske stafetten vil vi at kolleger skal dele stemninger, tanker og assosiasjoner rundt et dikt som har betydd noe for dem, enten i arbeidet eller i livet ellers. Den som skriver får i oppdrag å utfordre en etterfølger. Slik kan mange kolleger få anledning til å ytre seg i lyrikkspalten. Velkommen og lykke til!

Tove Rutle – lagleder

Lyrikk har alltid fascinert meg. En periode samlet jeg lyrikkbøker inntil jeg måtte innrømme for meg selv at det meste skjønte jeg ikke noe av – det gav ingen gjenklang. Kanskje derfor er jeg så glad i Andre Bjerke. Moroversens hans deklameres med stor innlevelse og entusiasme for husets yngste. Men ett av hans «voksenvers» er kanskje det som har betydd mest for meg. Som lege, som kollega, som mor og som ektefelle har plikten kjentes sterk – til tider nesten selvutslettende. Og da er diktet «Du skal være tro» forløsende.

Du skal være tro

Du skal være tro.

Ikke mot noe menneske
som i gold grådighet
henger ved dine hender.

Ikke mot noe ideal
som svulmer i store bokstaver
uten å røre ved ditt hjerte.

Ikke mot noe bud
som gjør deg til utlending
i ditt eget legeme.

Ikke mot noen drøm
som du ikke selv har drømt...

Når var du tro?

Var du tro
når du knelte i skyggen
av andres avgudsbilder?

Var du tro
når din handling overdøvet
lyden av ditt eget hjerteslag?

Var du tro

når du ikke bedrog
den du ikke elsket?

Var du tro
når din feighet forkledde seg
og kalte seg samvittighet?

Nei.

Men når det som rørte ved deg
gav tone.

Når din egen puls
gav rytme til handling.
Når du var ett med det
som sitret i deg

da var du tro!

Stafettpippen leveres videre til Torgeir Fjermestad i Trondheim, en engasjert kollega med sans for det samfunnsmedisinske perspektivet.

*Med hilsen
Tove Røstad
Trondheim*